

Evangelhia zilei 2 noiembrie: Ziua tuturor credincioșilor răposați

Comentariu la Evangelhia
Comemorării tuturor
credincioșilor răposați: „A zis
Isus ucenicilor Săi: «Să nu se
tulbure inima voastră. Credeți
în Dumnezeu și credeți în
mine»” (In 14,1): Când ne
gândim la moarte, Isus ne cere
să avem încredere în
Providență. Să credem în El,
pentru că nu ne va lăsa singuri
în acel moment și ne va duce la

locuința Sa cerească. Nu noi suntem cei care ajungem la Cer, ci Dumnezeu este Cel care ne conduce la El.

Evangelhie (In 14,1-6)

„Să nu se tulbure inima voastră! Credeți în Dumnezeu și credeți în mine! În casa Tatălui meu sunt multe locuințe. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus: Mă duc să vă pregătesc un loc? Și, după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, voi veni din nou și vă voi lua la mine, pentru ca să fiți și voi acolo unde sunt eu. Și unde mă duc eu, voi știți calea”.

Toma i-a zis: „Doamne, nu știm unde te duci. Cum am putea ști calea?”

Isus i-a spus: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine”.

Comentariu la Evanghelie

După ce ieri am celebrat sărbătoarea dedicată tuturor persoanelor care se bucură de prezența lui Dumnezeu în Cer, Biserica ne invită astăzi să ne rugăm în mod special pentru cei adormiți.

Evanghelia selectată cuprinde o mică parte a dialogului lui Isus cu apostolii Săi din timpul Ultimei Cine, în care, în urma unei întrebări a lui Toma, le dezvăluie că numai prin El se poate ajunge la Tatăl.

„Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine” (In 14,6).

Ne putem imagina neliniștea și nesiguranța apostolilor în fața evenimentelor pe care le trăiau. De la prepararea cinei cu zilele înainte, cu indicațiile concrete despre locul sărbătorii; începutul cu spălarea

picioarelor și porunca universală de a se iubi și a se sluji unii pe alții, așa cum a făcut El în cei trei ani de învățătură petrecuți cu ei.

Învățătorul S-a arătat într-un mod deosebit de solemn și, totodată, emoționant. Cu siguranță ei simțeau că se aflau în pragul a ceva mare, poate acel „ceva” pe care nu-l înțelegeau pe deplin încă de când au început, bucuroși, să-L urmeze.

Este firesc ca oamenii, în fața morții, să simtă și ei neliniște și incertitudine. Chiar și frică. Este momentul final, acela pentru care ne-am pregătit dintotdeauna și despre care știm cu toții că va veni pentru fiecare într-o zi. În acest context, Isus ne cere să avem încredere în El. Să credem în El, pentru că nu ne va lăsa singuri în acel moment și ne va duce la locuința Sa cerească. De aceea Isus este Calea, pentru că nu noi suntem cei care

ajungem la cer, ci El este Cel care ne conduce.

Isus este Adevărul pentru că în acea încercare impunătoare a morții, toate adevărurile care ne înconjoară se destramă în fața singurului Adevăr al dragostei unui Dumnezeu care dă viața pentru copiii Săi și care nu așteaptă decât să-L primim. În sfârșit, Isus este totodată și Viața, pentru că El participă din toată eternitatea la viața divină alături de Tatăl Său, despre care, prin învierea Sa, ne-a lăsat o mărturie de neclintit pentru toți oamenii.

Pablo Erdozain // Photo:
Timothy Eberly - Unsplash

tuturor-credinciosilor-raposati/
(20.03.2026)